

Sygn. akt III A Ua 1689/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Kunecka
Sędziowie:	SSA Jarosław Błaszczak SSA Jacek Witkowski (spr.)
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku B. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o emeryturę

na skutek apelacji B. N.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

z dnia 11 października 2011 r. sygn. akt VII U 1021/11

I. oddala apelację;

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 120,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 października 2011 r., sygn. akt VII U 1021/11, Sąd Okręgowy w Świdnicy oddalił odwołanie B. N. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 21 kwietnia 2011 r., którą organ rentowy odmówił wnioskodawczyni przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 55 i 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS .

Rozstrzygnięcie Sąd wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

Wnioskodawczyni B. N. (ur. 28 maja 1944 r.) wniosek o przyznanie emerytury złożyła w organie rentowym w dniu 18 lutego 2004 r.

ZUS O/ W. decyzją z dnia 24 lutego 2004 r., przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od 1 lutego 2004 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożyła wniosek.

Wobec kontynuowania przez wnioskodawczynię zatrudnienia u tego samego pracodawcy, organ rentowy zawiesił wnioskodawczyni prawo do emerytury.

Pismem z dnia 3.03.2009 r. wnioskodawczyni zwróciła się do ZUS o przeliczenie i wypłatę emerytury powołując się na zmianę przepisów.

Decyzją z dnia 11.03.2009 r. organ rentowy przeliczył świadczenie wnioskodawczyni i podjął jego wypłatę od dnia 1.03.2009 r. W dniu 1 lutego 2010 r., wnioskodawczyni złożyła wniosek o ponowne ustalenie podstawy wymiaru emerytury.

Decyzją z dnia 30 marca 2010 r. przeliczono wnioskodawczyni, od dnia 1 lutego 2010 r., emeryturę.

W dniu 25 maja 2010 r., wnioskodawczyni złożyła wniosek o przeliczenie emerytury i doliczenie kolejnego stażu pracy.

Decyzją z dnia 31 maja 2010 r. przeliczono wnioskodawczyni, w związku ze zmianą stażu pracy, emeryturę.

W dniu 14 kwietnia 2011 r., wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie emerytury oraz wniosek o przeliczenie emerytury w oparciu o przepis art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Decyzją z dnia 21 kwietnia 2011 r., ZUS na podstawie art. 55 i 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r., o emeryturach i rentach z FUS odmówił wnioskodawczyni przyznania kolejnej emerytury uznając, że w/w przepisy nie mają zastosowania do wnioskodawczyni, gdyż jej wniosek z dnia 14 kwietnia 2011 r., nie jest pierwszym wnioskiem o przyznanie emerytury.

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego sprawy Sąd orzekł, że odwołanie nie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z przepisem art. 27 ustawy emerytalnej urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Zgodnie z treścią art. 55 ustawy ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Jak z powyższego wynika, przepis art. 55 cyt. ustawy ma zastosowanie do kobiet, które kontynuowały ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu 60 roku życia, złożyły wniosek o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., w dacie złożenia wniosku spełniały warunki do przyznania emerytury określone w art. 27 cyt. ustawy. Po spełnieniu tych warunków emerytura może być obliczona na podstawie art. 26 cyt. ustawy, jeżeli jest wyższa od obliczonej na podstawie art. 53 cyt. ustawy.

Nie ulega wątpliwości, iż wyliczone w ten sposób świadczenie byłoby dla wnioskodawczyni korzystniejsze (wyliczenie hipotetyczne ZUS na k.17 dokumentacji emerytalnej).

Sąd I instancji, podobnie jak organ rentowy uznał, że w/w przepis nie ma jednak zastosowania do wnioskodawczyni, ponieważ nie spełnia ona wszystkich wymaganych warunków, gdyż wniosek o przyznanie emerytury został złożony przed dniem 31.12.2008 r., to jest w lutym 2004 r. W oparciu o powyższy wniosek wnioskodawczyni nabyła prawo

do emerytury z dniem 1 lutego 2004 r. Wprawdzie powyższe świadczenie zostało zawieszona na czas kontynuowania przez nią pracy u tego samego pracodawcy do dnia 1 marca 2009 r., co nie oznacza, że prawo do emerytury nie zostało wnioskodawczyni przyznane. Wskazać należy, że po zaprzestaniu przez wnioskodawczynię zatrudnienia organ rentowy podjął wypłatę zawieszona świadczenia od 1 marca 2009 r. Należy bowiem przyjąć, iż możliwość obliczenia emerytury na nowych zasadach dotyczy wyłącznie tych ubezpieczonych urodzonych przed 1949 r., którzy nie mają ustalonego świadczenia na zasadach dotychczasowych.

Wobec tak poczynionych ustaleń Sąd orzekł o oddaleniu odwołania.

Z wyrokiem nie zgodziła się wnioskodawczyni wywodząc apelację i zaskarżając wyrok w całości. Apelująca zarzuciła wyrokowi:

- naruszenie art. 233 kpc. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego wyrażającego się w pominięciu faktu, że ZUS Oddział w W. wydając wnioskodawczyni w 2004 r. decyzję przyznającą prawo do emerytury od 1 lutego 2004 r. oparł ją na podstawie art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co doprowadziło do błędnego wniosku, że wnioskodawczyni złożyła już raz wniosek przed 31 grudnia 2008 r., to jest w lutym 2004 r. i nabyła prawo do emerytury w wieku powszechnym, co spowodowało uznanie, że przepis art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (j.t. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 227 ze zm.) nie ma wobec wnioskodawczyni zastosowania.

Wobec tak przedstawionych zarzutów skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i przyznanie jej prawa do emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, tj. w oparciu o zgromadzone na koncie ubezpieczonej składki na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitał początkowy. Ponadto skarżąca wniosła o zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd I instancji przeprowadził w sprawie należyte postępowanie dowodowe, wyprowadził trafne wnioski i wydał orzeczenie zgodne z prawem.

Spór w sprawie wymagał ustalenia, czy wnioskodawczyni spełnia wymagane prawem warunki do przeliczenia jej emerytury kapitałowej na mocy art. 55 i 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że zgodnie z art. 27 w/w ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Natomiast zgodnie z art. 55 ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Z powyższych regulacji wynika, że ustawodawca przewidział możliwość obliczenia emerytury na nowych zasadach, wyłącznie względem ubezpieczonych urodzonych przed 1949 r., którzy nie mają ustalonego świadczenia na zasadach dotychczasowych.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że wnioskodawczyni ma już ustalone prawo do emerytury na tzw. starych zasadach.

Pierwszy wniosek o emeryturę wnioskodawczyni złożyła w dniu 18 lutego 2004 r. i decyzją z dnia 24 lutego 2004 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury.

Oznacza to, że powyżej powołane przepisy nie mogą mieć zastosowania względem wnioskodawczyni. Przepis art. 55 w/w ustawy stanowi wprost, że ma on zastosowanie do ubezpieczonego, który po pierwsze, spełnia warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, to jest w przypadku kobiety ma ona co najmniej ukończony 60 rok życia oraz legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym co najmniej 20 lat. Drugą przesłanką warunkującą możliwość przyznania emerytury kapitałowej jest kontynuacja pozostawania w ubezpieczeniu emerytalnym i rentowym po osiągnięciu właściwego wieku emerytalnego i wystąpienie z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r. po raz pierwszy.

Wnioskodawczyni wprawdzie osiągnęła wymagany prawem wiek emerytalny, jak również legitymuje się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym, jednakże nie spełnia ona kryterium wystąpienia z wnioskiem o emeryturę po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 2008 r.

Wniosek złożony w dniu 14 kwietnia 2011 r. jest jej kolejnym wnioskiem o przyznanie emerytury i nie odpowiada on dyspozycji przepisu art. 55 ustawy emerytalno- rentowej.

Odnosząc się natomiast do dalszych zarzutów apelacji, w których wnioskodawczyni podnosi, iż prawo do emerytury uległo zawieszeniu, wskazać należy, że okoliczność ta nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Przepis art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, nie mówi bowiem o fakcie pobierania emerytury, ale o wystąpieniu z wnioskiem o przyznanie emerytury i w konsekwencji ustanowieniu prawa do tego świadczenia. Fakt wypłacania tego świadczenia lub też nie, nie ma dla sprawy znaczenia.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że ocena stanu faktycznego sprawy dokonana przez Sąd I instancji, jak również poczyniona przez ten Sąd wykładnia powołanych wyżej przepisów jest w pełni prawidłowa. Tym samym brak jest podstaw prawnych do wzruszenia zaskarżonego wyroku i uwzględnienia apelacji.

Z tego też względu Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 kpc. orzekł o jej oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach Sąd wydał w oparciu o przepis art. 98 kpc., z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.). Stawka minimalna w sprawach cywilnych, ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych na etapie postępowania apelacyjnego wynosi 120,- zł i taką też kwotę Sąd zasądził na rzecz organu rentowego, uznając, że odpowiada ona nakładowi pracy poniesionemu przez pełnomocnika strony pozwanej.